



Open your mind. LUT.
Lappeenranta University of Technology

11.6.2010

LAPPEENRANNAN TEKNILLINEN YLIOPISTO

Matkaraportti

Saint Petersburg State University of Engineering and Economics

Kevät 2010



(Engeconin cheerleaderit, sport.engec.ru)

0281844 Henri Riihimäki, Tuta 5
henri.riihimaki@hotmail.com

1 JOHDANTO	1
2 ALKUVALMISTELUT	2
2.1 Viisumi.....	2
2.2 Matkavakuutus	2
3 PIETARISSA.....	3
3.1 Matkustus Pietariin	3
3.2 Majoittuminen hotelli Engeconissa.....	3
3.3 Raha-asiat Pietarissa	4
3.4 Puhelin ja Internet	4
3.5 Etukortit	5
3.6 Tutortoiminta	5
4 OPISKELU	6
5 HARRASTUKSET PIETARISSA	7
5.1 Urheilu	7
5.2 Kulttuuri.....	7
5.3 Ravintolamaailma	7
5.4 Tax-free ostokset Suomessa.....	8
6 MATKUSTELU VENÄJÄLLÄ	9
7 VENÄLÄISESTÄ KULTTUURISTA	10
8 TYÖPAIKKA PIETARISSA.....	11
9 YHTEENVETO.....	12

1 JOHDANTO

Syksyllä 2009 tuotantotalouden opintoni olivat päättymäisillään. Olin kirjoittamassa Venäjään liittyvää diplomityötäni eräässä suomalaisessa pörssiyhtiössä Itä-Eurooppa – osastolla. Keskustelin esimiesteni kanssa mahdollisesta jatkosopimuksesta Suomessa tai Venäjällä. Maailma oli kuitenkin edelleen syvässä lamassa, eikä firman tulevaisuus näyttänyt kovin ruusuiselle ainakaan Venäjän markkinoilla. Suomalaiset ja venäläiset kollegani rohkaisivat minua, että lähde ihmeessä opiskelemaan Venäjälle, älä jää Suomeen tuhansien muiden teekkareiden kanssa kilpailemaan harvoista työpaikoista. Laskelmoin mielessäni, että Pietarista voisi löytyä vakituinen työpaikka vaihto-opintojen päätteeksi jostain suomalaisesta yhtiöstä, tämän vuoksi hain nimenomaan Pietariin enkä Moskovaan. Raportin lopussa kerron miten minua lopulta onnisti työpaikan kanssa.

Olin yhteydessä kv-toimistoon Lappeenrantaan. Sieltä kerrottiin, että Pietarissa oli vaihdossa vain kaksi opiskelijaa Finecillä. Engeconille ei ollut mennyt kukaan vaihtoon, ja siellä olisi paikkoja vapaana vaikka kahdelle lappeenrantalaiselle. Samassa sain mieleeni Janne Hirvosen, joka oli ollut kanssani Venäjänkielen intensiivikurssilla Pietarissa aiemmin samana vuonna. Aloin suorittamaan aktiivisia painostustoimia, että saisin Jannenkin mukaan Venäjälle. Muutaman painostuspuhelun päätteeksi Janne suostui lähtemään kaverikseni Pietariin.

Saavuini Pietariin tammikuussa, kuukautta ennen vaihto-opintojen alkua. Halusin suorittaa toisen kerran opintojakson ”Venäjänkielen intensiivikurssi Pietarissa” kerratakseni venäjää vaihtoa varten. Suurin osa vaihtareista saapui helmikuun ensimmäisellä viikolla, ja helmikuun toisella viikolla järjestettiin orientaatioviikko. Orientaatioviikolla tutustuimme toisiimme ja kävimme vierailulla talvisessa Pushkinissa. Orientaatioviikolla oli kuitenkin vain muutama tapahtuma, joten venäläiseen tapaan kaikesta piti ottaa itse selvää. Kevään aikana meillä ei ollut lomaa ollenkaan, mutta vaihto-oppilaat saivat kulkea ja mennä kohtuullisen vapaasti, joten ”oman loman” ottaminen ei ollut vaikeaa. Suurin osa vaihtareista opiskeli toukokuun loppuun saakka, jolloin porukka hajosi ja lähti takaisin kotimaihinsa. Tällöin myös suurin osa kursseista päättyi. Engecon antoi meidän asua hotelli Engeconissa 10. heinäkuuta 2010 saakka. Suurin osa suomalaisista piti hotellia kesällä kakkosasuntonaan, johon oli mukava tulla Suomesta vierailemaan kuumina kesäviikonloppuina.

2 ALKUVALMISTELUT

2.1 Viisumi

Minulla oli diplomityöpaikkani sponsoroima bisnesviisumi Venäjälle. Suunnittelin ensin opiskelevani bisnesviisumilla koko kevään, mutta edellisvuoden lukuisten työmatkojen vuoksi minulla ei ollut tarpeeksi päiviä jäljellä viisumissa, ja jouduin vaihtamaan sen huomattavasti huonompaan opiskeluviisumiin. Viisumia varten tarvitaan passikuva, anomuslomake konsulaatin nettisivulta, vakuutustodistus, HIV-todistus ja yliopiston kutsu. HIV-todistus kannattaa tilata kahtena kappaleena venäjänkielisenä, sillä toista kappaletta tarvitaan Pietarissa siinä vaiheessa kun opiskeluviisumi vaihdetaan monikertaopiskeluviisumiin. Monikertaopiskeluviisumia joutui odottamaan yli 2 kuukautta vaikka se luvattiin kuukaudessa. Menimme kyselemään viisumia kuukausi hakemusten jättämisen jälkeen. Kv-koordinaattori Tatyana Plotnikova sanoi, että kaikki paperit ovat vielä hänen pöydällään, koska emme ole muistaneet maksaa 1000 ruplan maksua viisumeistamme. Kun kyselimme, että miksei hän ollut ilmoittanut meille kenellekään yhtään mitään tällaisesta maksusta? Tatyana vastasi, että hänellä ei ole aikaa ilmoitella kaikille erikseen joka ikisestä asiasta kv-toimistossa. Tatyanaa pitää käydä muistuttelemassa, ja kyselemässä joka viikko, että edistyykö asia ollenkaan vai ei. Jatkuva vierailu, ruusut ja suklaa tekivät kyllä tehtävänsä ja viisumit valmistuivat lopulta.

2.2 Matkavakuutus

Matkavakuutuksen hankin Pohjolasta Easy -paketilla. Vakuutus säännöissä mainitaan, että voit oleskella ulkomailla maksimissaan 3 kuukautta, jonka jälkeen on palattava kotiin vähintään kahdeksi viikoksi. Minä kävin kotona 3 kuukauden jälkeen, mutta minulla ei ollut mahdollisuutta olla siellä kahta viikkoa. Kävin vakuutusyhtiössä pidentämässä vakuutustani, joka maksoi 30 euroa per lisäkuukausi. Vakuutus sääntöjen kanssa ei kannata leikkiä, sillä vakuutusyhtiöt yrittävät kaikin keinoin venkoilla itseään ulos korvauksista, joten on tärkeää, että tuota 3 kuukauden sääntöä ei riko. Jos Venäjällä joutuu esimerkiksi autokolariin, mieluummin menen hoidattamaan itseäni EuroMed -klinikalle, joka muistuttaa lähinnä 5 tähden hotellia, kuin, että menisin Pietarin Valtiollinen Poliklinikka numero 37:lle.

3 PIETARISSA

3.1 Matkustus Pietariin

Juna on vaivattomin tapa matkustaa Pietariin, mutta se ei kuitenkaan ole halvin. Pääkaupunkiseudulta on halvinta matkustaa venäläisellä ruplabussilla, joita lähtee useita päivässä Kampista. Hintaa tällaiselle kyydille tulee 20 euroa per suunta. Lappeenrannasta on mahdollista käyttää venäläistä lentokenttäbussia, joka kuljettaa matkustajia Ryanairin lennoille ja lennoilta. Lentokenttäbussilla pääsee Pietariin 15 eurolla. Eräs turkulainen matkusti Pietariin aina lentäen Turusta.

3.2 Majoittuminen hotelli Engeconissa

Vaikka meillä oli viisumien kanssa jonkin verran ongelmia, majoittuminen sujui kerrassaan loistavasti. Majoittuminen oli järjestetty Hotelli Engeconissa, joka sijaitsee keskustassa Sotsialisticheskaya Ulitsalla lähellä metroasema Zvenigorodskayaa ja Vladimirkayaa. LUT:in ja Engeconin sopimuksen mukaan minulta ja Jannelta ei peritty maksua majoituksesta koko aikana. Osa vaihtareista maksoi 1500 ruplaa kuukaudessa, osa 3000 ruplaa ja osa jopa 6000 ruplaa. Minulla ja Jannella kävi muutenkin tuuri, sillä olimme ainoat joille ei saapunut huonekavereita ollenkaan koko aikana. Kaikki muut vaihtarit jakoivat huoneen toisen vaihtarin kanssa.

Huoneissa oli kirjoituspöytä, 2 sänkyä, 2 peiliä, 2 vaatekaappia, 2 tuolia, säädettävä lämpöpatteri ja hyvät uudet ikkunat. Huoneen lämpötila oli ihanteellinen kesällä ja talvella. Suihkut ja vessat olivat ihan suomalaisen tasoiset, ne sijaitsivat hotellin käytävällä. Oma huoneeni sijaitsi sisäpihan puolella, joten liikenteen melu ei haitannut yöunia. Kaikissa huoneissa oli toimiva Internet-yhteys. Iltaisin istuimme hotellin keittiössä viettämässä iltaa. Keittiössä oli tilaa noin 12 henkilölle. Me suomalaiset varustimme keittiön hyvin nopeasti suomalaisen tasoiseksi. Oikeastaan ainoa ero suomalaiseen keittiöön oli, että liedet ja uuni toimivat kaasulla. Me pidimme keittiössä yllä tiettyä siisteystasoa, johon tšekit ja muut joutuivat myöntymään aikaa myöden.

Hotelli Engecon toimii täysiverisenä hotellina, joten sieltä sai lähteä kaupungin rientoihin vapaasti, ja sinne sai palata milloin halusi. Normaalisti venäläisissä asuntoloissa on tiukat kotiintuloajat. Aamuisin oli mukava herätä, koska tiesi, että klo 11:00 saakka saa aamupalaa

135 ruplalla. Miinuspuoli hotellissa oli se, että siellä asui vain vaihto-opiskelijoita, joten mahdollisuus puhua venäjää oli vähäinen. Toisaalta hotellissa vallitsi hotellin siisteystaso, ja keittiöön sai jättää omat astiat astiatelineisiin, ruuat jääkaappiin, mausteet hyllyyn ja vaatteet kuivumaan, ilman että kukaan niitä varasti. Hotelliin oli helppo majoittaa Suomesta saapuvat vieraat maksua vastaan.

3.3 Raha-asiat Pietarissa

Rahanvaihtoon käytin Western Unionia, joka sijaitsee metro Vladimirskayalla. Suomalaisella Visa -luottokortilla sai nostettua rahaa automaateista. Nostokulut olivat kalliit, $2e + 2.5\%$ nostetusta summasta, eli 10000 ruplan (250 euroa) nostaminen maksoi noin 8 euroa. Suosittelen käyttämään vain keskeisiä automaatteja jotka kuuluvat Venäjän tunnetuimmille pankeille, esimerkiksi Sberbank, VTB24 tai Gazprombank. Eräs suomalainen joutui odottelemaan 2 tuntia Azerbaidžhanin valtionpankissa, kun automaatti nielaisi hänen korttinsa ilman syytä.

Kun työpaikkani varmistui, menin avaamaan pankkitilin Venäjän Nordeaan. Nordeassa sai valita haluaako rahat euro- dollari- vai ruplatilille. Minä valitsin eurotilin, koska siten minun on mahdollista lähettää rahaa Suomen Nordean nettipankista Venäjän Nordeaan. Nordeasta saa kortiksi Visa Classicin, joka toimii myös ulkomailla. Kortin saamisen edellytyksenä on työpaikka. Vaihtoehtona on Visa Electron, johon ei vaadita työpaikkaa, joka Nordean mukaan toimii vain Venäjällä, ja jonka käyttö kaupoissa riippuu ihan kaupan nettiyhteyden toimivuudesta. Omalle pankkitilille voi tallettaa rahaa käteisenä. Jos rahamäärä on suuri, siitä on hyvä pyytää englanninkielinen kuitti Suomesta, joka on leimattu moneen kertaan. Suosittelen avaamaan pankkitilin, sillä puolessa vuodessa voi säästää noin 200 euroa selvää rahaa käyttämällä venäläistä pankkikorttia.

3.4 Puhelin ja Internet

Minulla oli jo entuudestaan MTS:n puhelinliittymä. Kävin avaamassa liittymän virallisessa MTS:n liikkeessä, jossa sai valita asetukset, että puhelin toimii myös ulkomailla. Halusin olla tavoitettavissa myös Suomessa. MTS on siitä hyvä, että se toimii varmasti koko Venäjällä. Junalla matkustaessa on todella kätevää, että voi soittaa jo rajalta Pietariin. Halvemmat operaattorit, kuten Tele2 eivät toimi raja-alueella ollenkaan.

Pietarissa ja Moskovassa on ollut jo vuoden päivät 4G - Internetverkko. Suomesta ei saanut läppäriä, johon on sisäänrakennettu 4G -modeemi, joten ostin läppäriin Pietarissa. Avasin Yota:n 4G -yhteyden, joka maksoi 1000 ruplaa kuukaudessa. Yota on todella nopea, vaikkakaan se ei ole erityisen halpa. Käytin Yotaa ensimmäiset pari kuukautta, kunnes siirryin käyttämään hotellin Internetiä.

Puhelimen ja netin saldoa voi ladata missä tahansa kaupassa tai kahvilassa, jossa on siihen sopiva latausautomaatti. Kannattaa huomioida, että näissä latausautomaateissa on usein korkeat komissiot; jopa 15 % ladatusta summasta. Sen vuoksi kannattaa suosia operaattoreiden omia latausautomaatteja, jotka yleensä ovat ilmaisia. Suomeen soitin Skypellä, johon latusin saldoa luottokortilla. Soitto maksoi 16.5 senttiä per minuutti suomalaisiin kännyköihin, ja 3.5 senttiä per minuutti lankanumeroihin. Skype krediittiä saa ostettua ilman ALV:tä, kun muuttaa Skypeen osoitteeksi venäläisen postiosoitteen.

3.5 Etukortit

Venäjällä melkein jokaiseen ketjukauppaan ja ketjuravintolaan on olemassa etukortti, jolla saa huomattavia alennuksia tuotteista. Ruokakaupoissa etukorteilla sai noin 3 - 10 % alennusta. Ketju-ravintoloissa oli tyypillisesti tarjouksia, että 2 annosta yhden hinnalla. Muita merkittäviä alennuksia sai mm. keilaradalta, vaatekaupoista ja elektroniikkaliikkeistä.

3.6 Tutortoiminta

Minulle tarjottiin tutoria Engeconilta, mutta koska olin jo aikaisemmin käynyt Pietarissa lukuisia kertoja, en tarvinnut sellaista. Ne jotka tutorin hankkivat Engeconilta, näkivät tutoria ensimmäisen ja viimeisen kerran saapumispäivänään. Engeconin tutorit halusivat vain kiillottaa mainettaan kv-keskuksen silmissä, sillä he halusivat vaihto-oppilaiksi ulkomaille. Suosittelen hankkimaan omaksi henkilökohtaiseksi tutoriksi venäläisen tytön, joka haluaa opiskella englantia, ja samalla opettaa sinulle venäjää. Pietarin Suomiklubi on järjestö, jossa venäläiset suomea opiskelevat opiskelijat kokoontuvat, klubi järjestää ekskursioita ja tutoreita suomalaisille vaihto-opiskelijoille. Minulla oli tutor Suomiklubin kautta, jonka kanssa keskustelimme suomeksi ja venäjäksi pari kertaa viikossa. Osa vaihto-oppilaista tapasi Suomiklubin kautta saatua tutoriaan jopa 4 kertaa viikossa. Suomiklubin tutorit olivat sympaattisia, sillä he todella halusivat oppia ja käyttää suomea. Monet heistä puhuivat erittäin hyvää suomea.

4 OPISKELU

Meille lähetettiin etukäteen lista kursseista, jotka Engecon tarjosi englanniksi. Kursseja oli kulttuurista markkinointiin ja laskentatoimeen. Venäjää oli tarjolla 10 tuntia viikossa jokaiselle tasoryhmälle. Kaikki opiskelijat haastateltiin, ja meistä muodostettiin 3 tasoryhmää. Minut valittiin tasoryhmä 3:een, joka oli kaikkein edistyneimmille opiskelijoille. Muut ryhmäläiset olivat mongolialaisia tai afrikkalaisia tutkinto-opiskelijoita, tšekkejä, sekä sellaisia, joilla oli venäläinen sukutausta. Totesin, että tasoryhmä 3 oli hieman haastava, joten aloin käymään myös tasoryhmä 2:n tunneilla. Tällä keinolla pystyin opiskelemaan venäjää 20 tuntia viikossa, ja päätin jättää kaikki muut kurssit pois. En halunnut opiskella kursseja englanniksi, koska niiden taso ei ollut korkea, tai kurssien luennoitsijoilla oli tapana perua luennot jatkuvasti. Venäjänkielestä ei järjestetty ollenkaan tenttejä. Opintopisteet määräytyivät vähän miten sattuu, sillä ECTS -järjestelmää ollaan vasta ajamassa sisään Engeconille. Alusta alkaen oli epäselvää, että montako opintopistettä venäjänkursseista tulee saamaan, mutta lopputodistuksesta sen sitten näkee.

Hankin itselleni henkilökohtaisen venäjänopettajan Gertsenan yliopistosta. Onnistuin löytämään suhdeverkostojeni avulla opiskelijan, joka opiskelee opettajaksi, joka opettaa venäjää ulkomaalaisille, ja suomea venäläisille. Sovin opettajan kanssa, että maksan hänelle 300 ruplaa per tunti, että hän tulee opettamaan minulle venäjää hotellille 4 tuntia viikossa. Tämän henkilökohtaisen opettajan avulla pystyin harjoittelemaan asioita, joiden oppiminen 15 hengen ryhmässä on mahdotonta. Kertasimme kevään aikana erityisesti ääntämystä ja kuuntelua, josta oli minulle suuri apu tulevia työtehtäviä ajatellen.

Engeconilla on 5 kampusta ympäri kaupunkia. Minun luentoni olivat Prilukskayalla, Moskovskie Vorotalla, Krasnoarmeiskayalla tai Engeconin päärakennuksella Maratalla. Prilukskayalle menimme aina kävellen hotellilta, kävelymatka kesti noin 18 - 25 minuuttia. Moskovskie Vorotalle pääsi helpoiten metrolla, sillä kampus sijaitsee samassa rakennuksessa kuin metro Moskovskie Vorota. Krasnoarmeiskayalle menimme marsrutka 25:lla tai trolleibus 15:sta, joiden pysäkit olivat Zagorodki prospektilla Sotsialisticheskaya ulitsan länsipäässä. Yliopiston päärakennus Maratalla sijaitsi 8 minuutin kävelymatkan päässä. Yliopisto antoi meille kartan, johon kampukset oli merkitty, mutta matkustusohjeista ei kukaan puhunut mitään.

5 HARRASTUKSET PIETARISSA

5.1 Urheilu

Kävin jonkin verran kuntosalilla Kazanskaya Ulitsalla. Sali sijaitti verrattain kaukana, joten siellä käynti oli aina 3 tunnin reissu. Paikka oli nimeltään Planeta Fitnes. Dievuskoiden kanssa oli mukava käydä luistelemassa vanhalla jäähallilla metro Sportivnayalla. Janne kävi usein juoksemassa Krestovski Ostrovilla ja Jelagin Ostrovilla, jotka ovat Pietarin parhaimmat puistot.

Kävin usein katsomassa paikallisen jääkiekkjoukkueen SKA:n pelejä Jääpalatsissa metro Prospekt Bolshevikovilla. Liput olivat halpoja, hinnaltaan noin 500 ruplaa. Kävin myös Zenitin pelissä, koska halusin nähdä vanhan Petrovski –stadionin, ennen kuin joukkue siirtyy pelaamaan uudelle Gazprom –Arenalle Krestovski Ostroville. Hieman yllättävää oli, että liput Zenitin futispeliin olivat 7 – 10 kertaa kalliimmat, kuin liput SKA:n lätkäpeleihin.

5.2 Kulttuuri

Pietarissa on kymmeniä teattereita, joissa on jatkuvasti tunnettuja kansainvälisiä teatteriesityksiä. Tunnetuimmat teatterit ovat Mariinski ja Mihailovski. Opiskelijakortilla on oikeutettu halpoihin lippuihin. Olin aikaisemmin kierrellyt kaikki Pietarin museot, joten en käynyt koko aikana kertaakaan museossa Pietarissa. Sen sijaan Moskovan museot olivat mielenkiintoisia.

5.3 Ravintolamaailma

Pietarin tunnetuin ravintolakatu on Ulitsa Rubinsteina joka sijaitsee metroasema Dostojevskayan takana. Kävimme melkein joka päivä bisnes lunchilla Rubinsteinan hienoissa ravintoloissa. Bisnes lunch maksoi noin 150 – 250 ruplaa, eli se oli samanhintainen kuin yliopiston ruokalan ruoka, mutta ruoka tarjoiltiin pöytään ja oli laadultaan todella hyvää. Rubinsteinilla on myös muutama länsimaalaistyylinen baari, jossa kävimme katsomassa olympialaisia ja jääkiekon mm-kisoja. Sushi on Venäjällä todella suosittua ruokaa. Kävimme joka viikko syömässä sushia Evrasiassa tai Dve Palochkissa. Gruusialaiset sashlik -ravintolat olivat suosikkejani. Borovaya ulitsalla sijaitsevaan Hatsaburnaya -nimiseen sashlikpaikkaan sai ottaa omat viinit ja vodkat mukaan, ravintola laskutti vain syödyistä ruuista, siitä muodostuikin meidän kantapaikka.

Pietarissa löytyy baareja joka makuun. Osa baareista on tarkoitettu vain rikkaille ulkomaalaisille, joihin venäläiset miehet eivät pääse edes sisään. Pietarissa yökerhojen dress code on tiukka, mutta ei niin tiukka kuten Moskovassa. Kevään aikana tuli nähtyä monta mukavaa paikkaa. Baareista ja yökerhoista saa parhaiten tietoa Vkontake.ru sivuston kautta, jossa on oma yhteisö, jossa tiedotetaan kaupungin baarien ja yökerhojen ohjelmasta.

5.4 Tax-free ostokset Suomessa

Pietarissa on lukuisia kauppoja, joissa voi tehdä merkkiwaateostoksia. Kaupat ovat kuitenkin kalliimpia, kuin Helsingissä joten en tehnyt juuri mitään vaateostoksia Pietarissa. Ostin kaikki vaatteeni Helsingistä, jonne kutsuin venäläisen tuttavani käymään, joka osti vaatteet tax-freenä, ja vei ne Venäjälle. Pietarissa kävin hakemassa vaatteet itselleni tuttavani luota. Myös suomalainen voi ostaa Suomesta tax-free tuotteita. Sitä varten pitää hakea maistraatista asumistodistus, josta ilmenee, että asut ulkomailla. Tähän todistukseen kannattaa ottaa vielä maistraatin leima. Suomessa ostotilanteessa pitää mainita maagiset sanat "tax-free", kirjoittaa venäläinen osoite, passinumero ja joitain muita tietoja tax-free papereihin. Junassa tai rajalla tax-free viranomaiset palauttavat ostohinnasta 10 % käteisenä, tai antavat sinulle paperin, jonka avulla voit saada alennusta 22 % ostaessasi uusia tuotteita samasta kaupasta seuraavalla Suomenmatkalla.

6 MATKUSTELU VENÄJÄLLÄ

Teimme vain yhden pidemmän ekskursion, joka suuntautui Moskovaan. Matkasimme Moskovaan yöjunalla ja palasimme sieltä Nevski Express -pikajunalla. Moskovassa majoituimme Shelter -nimisessä hostellissa, joka sijaitti lähellä metroasema Chistiye Prudya. Neljän päivän aikana ehdimme kävellä jalat kipeiksi. Moskova on erilainen kaupunki kuin Pietari arkkitehtuuriltaan ja yleiseltä olemukseltaan. Moskova ei ole yhtä siisti kaupunki kuin Pietari ja siellä on paljon keskiaasialaisia jotka luovat turvattomuutta. Moskovalaiset puhuvat hyvin englantia, ja ainakin meidän mielestämme he olivat paljon ystävällisempiä kuin pietarilaiset. Monesti puhutaan, että Moskova on hirvittävän kallis kaupunki. Omasta mielestäni erään pienen pohjoisen maan pääkaupunki Tallinnaa vastapäätä on huomattavasti kalliimpi kuin Moskova. Nyrkkisääntönä voi sanoa, että kaikki oli 1.5 - 2 kertaa kalliimpaa kuin Pietarissa. Minulle tuli suurena yllätyksenä, että moskovalaiset eivät tieneet juuri mitään Pietarista. He eivät välttämättä tieneet Pietarin pääkadun nimeä tai mikä on Pietarin tunnetuin museo. Moskovalaisille Moskova on oma maailma, jota ympäröi maa nimeltä Venäjä.

Pietarin ympäristössä kävimme Viipurissa ja Zelenogorskissa (Terijoella). Sen lisäksi opettajamme Galina kutsui meidät datsalleen Orehovoon. Kaikkiin näihin paikkoihin matkustimme paikallisjunalla, joka oli todella edullinen, mutta ei kovin nopea tapa matkustaa. Suosittelen käymään Zelenogorskissa rannalla, sillä se on todella mahtava paikka. Pietarissa asuessaan ei ensin edes tajua miten huono ilma siellä on, kun matkustaa kaupungin ulkopuolelle, ilman raikkaus on jotain sanoinkuvaamatonta. Tämän vuoksi viikonloppumatkat kaupungin ulkopuolelle ovat suositeltavia.

7 VENÄLÄISESTÄ KULTTUURISTA

Venäjällä on tapana näyttää varallisuutensa. Yökerhoissa ovimiehillä on tarkka silmä pukeutumistasi kohtaan. Moskovassa minulla ei ollut mitään asiaa yökerhoon edes ranskalaisen mademoisellen seurassa, vaan minut jätettiin kylmästi ulkopuolelle. Jos et näytä kaverilta, jolla on kotona Porsche tai Bentley, ei hienoihin yökerhoihin ole mitään asiaa. Yleisesti naiset pääsevät sisään helpommin kuin miehet, mutta muutamissa paikoissa ei-niin-viehättävillä naisilla voi tulla ongelmia yökerhoon sisäänpääsyssä. Arkipäivisin olin pukeutunut tavallisiin vaatteisiin, jolloin minua ei erottanut venäläisestä. Miliisi ei tarkistanut papereitani kertaakaan, joka on hyvä asia. Kengät ovat todella tärkeä osa asukokonaisuutta. Venäläiset miehet ja naiset lankkaavat kenkiään jatkuvasti. Pietarissa länsimaalaiset tunnisti siitä, että heillä oli ihan järkyttävän huonot tai likaiset kengät. Tätä korosti sohjo ja pöly kaupungin kaduilla.

Yliopistolla pisti silmään, että olin 24-vuotiaana eräs vanhimmista opiskelijoista. Venäläiset aloittavat yliopiston jo 17-vuotiaana ja valmistuvat 22 – 23-vuotiaana. Toisinaan sain selitellä venäläisille, että miksen ole jo naimisissa, sillä olen JO 24-vuotias. Venäläiset menevät naimisiin vuoden seurustelun jälkeen, ja hyvin nuorina. 4 vuoden opiskelijoista peräti 40 % oli jo naimisissa. Suomalaisesta näkökulmasta se tuntui nuoruuden hukkaan heittämiselle.

Venäjällä ei ole olemassa samanlaista tasa-arvoa kuten Suomessa. Venäjällä miesten pitää olla miehiä ja naisten naisia, tätä heille korostetaan jo kasvatuksessa. Aikuisiällä tämä näkyy siinä, että naiset pukeutuvat ja käyttäytyvät naisellisesti joka tilanteessa, vastaavasti miehet haluavat olla erittäin maskuliinisia. Eräs suomalainen kollega totesi, että jokainen venäläinen mies on oman elämänsä toimitusjohtaja. Työpaikoilla suurin osa työtehtävistä on määriteltä sopiviksi vain miehille tai vain naisille. Kotona sukupuoliroolit ovat selvät, silittäminen ja pyykkäys kuuluvat vain naisille, kun taas miehet tekevät kaikki remonttihommat. Tämän kaiken sekamelskan sisällä venäläiset ovat hyvin perhekeskeisiä. Venäjällä ei ole koskaan voinut luottaa valtioon tai naapureihin, joten heidän elämässään ainoa tuki ja turva on oma perhe, jonka eteen tulee tehdä kaikkensa.

Osa vaihto-oppilaista ei tutustunut venäläisiin juuri ollenkaan. Mielestäni tämä asia oli vain ja ainoastaan jokaisesta itsestään kiinni. Minä sain kevään aikana paljon venäläisiä kavereita,

joiden kanssa kävin erilaisissa tapahtumissa. Venäläisiin tutustuu helposti, monet olivat todella innostuneita suomalaisesta, joka opiskelee heidän kieltään. Venäläiset pojat olivat alkuun hieman varautuneita, mutta vodka ja jaetut kokemukset Suomen ja Venäjän armeijassa avasivat tien lukuisiin hyviin keskusteluihin heidän kanssaan.

8 TYÖPAIKKA PIETARISSA

Monessa vaihtoraportissa oli kirjoitettu, että syy lähteä Pietariin vaihtoon on halu työllistyä Venäjälle. Minulla oli alusta alkaen sama suunnitelma. Soittelin heti tammikuussa suomalaisiin firmoihin Pietariin, ja onnistuin pääsemään 4:ään eri firmaan työhaastatteluun. Tämä oli todella hyvä tulos keskellä syvintä lamaa. Kannattaa soittaa firmojen suomalaisille työntekijöille, sillä venäläiset johtajat ovat hyvin nihkeitä palkkaamaan suomalaisia. Kannattaa käyttää hyväkseen kontakteja, joiden kautta saa tietoa mahdollisista avoimista työpaikoista. Pietari on pieni kaupunki, ja kansainväliset työntekijät tuntevat hyvin toisensa.

Venäjälle työllistyminen on todella vaikeaa työluvan vuoksi. Työluvan anominen kestää 2 – 7 kuukautta, ja sen vuoksi monet yritykset eivät halua palkata kesätyöntekijöitä, vaan ovat kiinnostuneita palkkaamaan sellaisia, jotka ovat valmistumaisillaan tai valmiita opinnoissaan. Työhaastattelujen päätteeksi minulle tarjottiin Suomen Pietarin pääkonsulaatista kesätöitä ja suomalaisesta pörssiyhtiöstä vakituista työsopimusta. Lienee selvää kumpaan kirjoitin nimeni. Olen jäämässä muutamaksi vuodeksi Pietariin töihin, joten minuun saa olla yhteydessä, jos Pietarissa tulee ongelmia, tai kokee olonsa yksinäiseksi. Minut tavoittaa puhelinnumerosta: +7 911 718 61 09 ja henri.riihimaki@hotmail.com

9 YHTEENVETO

Olin ollut kerran aiemmin vaihto-oppilaana, tämä tapahtui keväällä 2008 jolloin olin vaihdossa Eindhovenissa Hollannissa. Jos minun pitäisi valita, kumpi kokemus oli parempi, ja kummasta hyödyn enemmän urani kannalta, vastaus on selvä: Venäjä. Suosittelen ehdottomasti lähtemään Venäjälle vaihtoon Keski-Euroopan sijaan. Oman kokemuksen perusteella ne, jotka ovat lähteneet vaihtoon juuri Venäjälle, ovat hyötynet vaihdostaan kaikkein eniten työelämässään. Venäjää puhuvat ovat usein töissä sellaisissa tehtävissä, joissa he voivat hyödyntää kielitaitoaan. Sen sijaan saksaa, ranskaa tai espanjaa puhuvat ovat usein töissä tehtävissä, joissa kyseisen kielen osaamista ei vaadita. Venäjällä on mahdollista tienata hyvin, ja saada hyvä startti työuralleen. Urakehitystä ei rajoita sukulaissuhteet, palkkataulukot tai ylenemisjärjestys, Venäjällä pärjääminen on vain sinusta itsestäsi kiinni. Venäjälle ei kuitenkaan ole pakko jäädä ikuisiksi ajoiksi, venäjänkielentaitoiselle diplomi-insinöörille tai kauppatieteen maisterille on hyvin tarjolla töitä Suomessa, Skandinaviassa ja Saksassa.

Tsemppiä Venäjän valloitukseen! С победы!!